

Väinö Lehtonen
Vaeltajan viesti

SUOMEN TEHTÄVÄNÄ ON TÄYDELLINEN ASEISTARIISUUTUMINEN

Sinä paljon kokenut, monissa vaikeuksissa vaikeroinut Suomen kansa: olet jälleen saapunut erikoiseen vaiheeseen. Siksi pysähdy, kuuntele ja mieti tilannettasi.

Raskas, suuria ponnistuksia ja suuria uhrauksia kysyvä sotakorvausvelvollisuus lähenee loppuvaihettaan. Suoritusten kuluessa olet

ollut pakoitettu kehittämään tuotantolaitoksiasi, rakentamaan tehtaita ja voimalaitoksia, sekä kasvattamaan runsaasti ammattitaitoista työvoimaa. Velvollisuuden loputtua ovat nämä arvot vapaasti käytettävänäsi ja Sinun luulisi nyt huokaisevan helpoituksesta ja pääättelevän iloisena: näillä sota-

korvausvelvollisuuden sivutuotteilla me rakennammekin Suomesta paratiisin.

Mutta miten onkaan? Parhailaan kuulemme huhuiltavan: nyt uhkaa työttömyys, mihin käyttämme kaiken liikenevän työvoiman? Tehtaat valmistelevat jo lyhentelemään työpäiviä, koska varastot ovat täynnä, eikä menekkiä ole tarpeeksi. Runsauden keskellä alkaa Sinua ahdistelemaan köyhyyden ja puutteen peikko. Sinulla on nyt täysin pätevä syy katsoa tilanteen iroonisuuksi suoraan silmiin: jos se seikka, että vieraalle valtiolle toimitettu ilmainen vienti loppuu, aiheuttaa Sinulle onnettomuutta, niin eikö silloin olisi viisainta jatkaa lahjoitusta edelleen? Oi Suomen kansa, oletko vakavassa velvollisuutesi täyttämässä menettänyt huumorintajusi?

Sinun on kannattanut tehdä monia vuosia työtä ilmaiseksi toiselle valtiolle, miksi Sinun ei kannata tehdä ilmaista työtä itsesi hyväksi? Vai joko Suomen kansa on mielestäsi kylläinen hyvinvoinnista? Joko sen kaikki korvet kantavat kultaista viljaa? Joko kaikki suuret siltarakennelmat ovat rakennetut? Joko Suomen maantiet ovat loistokunnossa, ja kosket kahlehdittu jauhamaan valoa ja voimaa? Joko kaikilla kansalaisillasi on katto pään päällä? Sanoppa: miksikä ylläpidämme yhteiskuntaa? Eiköhän siksi, että yhteiskunnan jäsenillä olisi tydyttävät olot. Mutta eikö parhailaan vallitse huutava asuntopula, eikö tuhansien kansalaisten elämä ole tässä suhteessa tuskin

siedettävä? Entä käyskenteleekö Suomen kansa jo parhaimmalla tavalla vaatettuna niin, ettei tässä suhteessa ole parantamisen varaa? Onko elämä jo niin yltäkyläistä, että jokaisella halukkaalla kansalaisella on mahdollisuus tehdä edes kerran elämässään kiertokäynti katselemassa kauniin maasi nähtävyyksiä? — Tämän tapaisia kysymyksiä voisimme luetella miten paljon tahansa ja Sinun on myönnettävä: liian paljon on vielä korjaamisen varaa.

Vaan mitä kuulemme? Työttömyyden peikon alkaessa jälleen ahdistelunsa on alettu puhumaan mm. ”sotilaallisesta tyhjiöstä” ja sen aiheuttamasta suresta vaarasta. Nyt esitetään rakennettavaksi sotalaivoja, lentokoneita ja kohennettavaksi armeijan sotilaallista kelpoisuutta. Näin tehdään juuri nyt, kun edellisen sotahullutuksen velat saadaan kuitatuksi. Vai johtuiko sotakorvausten maksaminen sotaa edeltäneestä ”sotilaallisesta tyhjiöstä?” Eikö Suomen armeija ollut niin vahva, kuin maan kanto-kyky suinkin kesti? Eikö sotakorvausvelvollisuus ollut suoranainen tulos Suomen vahvasta armeijasta, mikä kykeni tekemään korvausvelvollisuutta vastaavan määrän pahaa? Jos armeija olisi ollut heikompi, niin pahan tekeminenkin olisi jäänyt vähäisemmäksi.

Puhun Sinulle tällä tavalla siksi, koska tunnustaudut kristityksi kansaksi. Onhan tullut tavaksi ainakin uudenvuoden alkajaisissa laulaa: ”Jumala omi linnamme”. Tällä laulullasikin jo tunnustat

asettavasi turvasi Jumalaan. Missä siis piilee tuo saamaton heikkoutesi, ettet käytännössä aseta turvaasi Jumalaan, vaan asemahtiin? Jos Kaikkivaltias Jumala on turvanasi, on asemahti, ei ainoastaan tarpeeton, vaan suorastaan pahasta. Sanoihan Mestari: ”Ken miekkaan tarttuu, hän miekkaan hukkuu”. Eivätkö nämä sanat ole tuon tunnustamasi Kaikkivaltiaan sanoja ja opetuksia, joiden noudattamisessa on turvasi? Ellet niitä noudata, on turvasi mennyttä. Näin sanoo teologisista saivarteluista vapaa terve talonpoikaisjärki.

Toistan vielä: katso vallitsevaa tilannetta suoraan silmiin. Eikö edellä mainittu saamattomuutesi johdu kirkkojen asenteesta? sillä nämä ovat antaneet Sinulle käsitöksen uskonnosta ja Jumalasta. Miksi tehdään lippuvaloja kirkkoissa, miksi armeija tarvitsee sotapappeja? Näinkö opetti Jeesus, jonka kristikunta tunnustaa Mestariksi ja Jumalan Pojaksi? Eikö Hän päin vastoin sanonut: lempeät perivät maan? Toteutetaanko lempeyttä verenvuodatuksella? Jesuiittain henkikö inspiroi uskontoasi?

Kirkkojen taholta kuuluu parhaillaan huuto: kansa hylkää uskonnon. Tämä ei ole totta. Kansa päin vastoin kaipaa uskontoa. Mutta se ei kaipaa teologisia selittelyjä uskonnosta, eikä kirkolliskokousten laatimia dogmeja, vaan se kaipaa kristinuskoa. Se kaipaa sitä uskontoa, mikä lähti kristinuskon ensimmäisen julistajan omasta suusta, sitä elämäntähtäystä, mikä on esitettyä Vuo-

risaarnassa. Kristinuskon alkoi Kristuksesta, eikä Mooseksesta. Antoihan Jeesus Vuorisarnassa uudet käskyt kristityitä varten. Jokaisen käskyn alussa Hän sanoo: ”Te olette kuulleet sanotuksi isille (näin), mutta minä sanon teille (näin)”. Juutalaisten Jehova salli sodan ja verenvuodatuksen, Jeesuksen Taivaallinen Isä ne kieltää. Tässä on ero Vanhan ja Uuden Liiton välillä, minkä kirkot ovat unohtaneet. Eikö kirkkojen suoranaisena velvollisuutena ole opettaa niin kuin Jeesus opetti, sillä Hän kait parhaiten tiesi, mitä kristinuskon on? Siksi on jo yhdestoista hetki romuttaa dogmatiikka ja teologiset vääristelyt, sillä kieltämättä nämä Jeesuksen sanat kuuluvat myöskin kirkkoille: Mitä kylvätte, sitä myöskin niitätte, millä mitalla te mitaatte, sillä mitalla teille mitataan.

Suomen kansa, kysele teoillesi vastausta menneisyydestäsi. Selvitkö routavuosien vaikeuksista armeijasi avulla? Saavutitko itsenäisyytesi vuonna 1917 asevoimin? Et saavuttanut. Edellisestä saavutit voiton passiivisen vastarinnan avulla, sen ratkaisi vuoden 1905 suurlakko. Vuonna 1917 Sinulla ei ollut armeijaa. Eivätkö nämä Suomen historian tapahtumat ole Kohtalon osoitus Sinulle: hengen mahti on suurempi kuin miekan. Eikö tämä Kohtalon opetus vahvista samaa, mistä suuri tietäjäsi Pekka Ervast puhui monen vuosikymmenen ajan: Suomen tehtävänä on täydellinen aseistariisuuttuminen. Maailmassa täytyy syn-

tyä edes yksi kansa, mikä näyttää muulle ihmiskunnalle esimerkkiä IHMISYYDESSÄ. Suomen kansa on siihen kutsuttu, sillä on siihen mahdollisuudet. Meiltä odotetaan uuden aikakauden avausta. — Vai etkö enää usko tietäjiisi? Oletko jo — soutaessasi lahoavan eurooppalaisen kulttuurin vanavedessä — täysin unohtanut olevasi tietäjäkansan jälkeläinen? Jos näin on käynyt, olet vaipumassa vallitsevan kulttuurin kuolinhornaan; kulttuurin, mikä parhaillaan valmistelee itsemurhaa totaalisen atomisodan varjossa.

Suomen kansa!!! Sinulla on nyt suuri tilaisuus näyttää, mihin todella kykenet ihmisyyden tiellä, miten käytännössä toteutat Vuorisaarnan Mestarin sanomaa. Anna tehtaittesi käydä, vaikka Sinun pitäisi niiden tulokset lahjoittaa kansallesi. Sivistyskansana

olet joka tapauksessa velvollinen huolehtimaan kansalaistesi toimeentulosta. Anna siis kansalaisten tehdä työtä, rakenna jokaiselle asunto ja järjestä siedettävät olot. Tämä on kristillisyyttä teossa. Näihin asti olet ollut taipuvainen vetäytymään syntisyyden ja heikkouden naamarin taakse silloin, kun olisi pitänyt toteuttaa käytännöllistä altruismia, mutta sotaisissa puuhissasi on heikkous ollut kaukana. Nyt olet tilaisuudessa korjaamaan erehdyksesi, tekemään täyskäännöksen luovuttamalla kansalle ne varat, jotka se on itse kerännyt ja jotka aijot tuhlat sotavarustuksiin, joista aiheutuneet karvaat kokemukset ovat silmiesi edessä. Käytä nämä varat kansan fyysisen ja henkisen tilan kohottamiseksi.

V. L. 1952: 227—229.